НАРОДЕН ФЛОТ

ВЕСТНИК НА ВОЕННО-МОРСКИТЕ СИЛИ

Варна | 8 февруари 1949 г. | Год. V. Бр. 61

„В флота ние виждаме блестящ образец за творческите възможности на трудещите се маси. В това отношение флота се явява като челен отряд на революцията".

ЛЕНИН

РЕШЕНИЯТА НА V КОНГРЕС НА Б.К.П. и нашите задачи

Петия конгрес на героичната БКП на който най-преданните героични синове и дъщери в неколкодневните си заседания взе исторически решения. Конгреса даде посоката, в която ще се движи целостно политически, стопански и културен живот в страната ни за цели петилетия. На конгреса определено и категорично бе изтъкната ръководящата роля на работническата класа и нейната политическа сила—БРП. Задкоренко подобрение живота на трудещите се единствено бе избран пътя на плановостика в стопанството, съревнование, ударничество и рационализацията в производството, механизацията в селското стопанство и занаятчийството чрез създаване ТКЗС и ТПЗК. Трудово производителни занаятчийски кооперации, чрез отесняване и постепенно ликвидиране на кулачеството, чрез изместване на търговския капитал от държавата, народните свети и кооперациите, избран бе пътя на социализма. Само при отстранение на експлоатацията от човека на човека, премахване всички човешки паразити, които до скоро най-много консумираха без нищо да произвеждат, само при мобилизиране и широко разгъване всички творчески сили на народа за широко строителство, можем да бъдем сигурни, че утре идва по-радостен и по-щастлив ден. Това което петия конгрес реши, то се прилага вече с огромен размах.

Враговете, обаче, са около нас и едни скрито дебнат за всевъзможен шпионаж, предателство саботаж вътре в страната, а други размахват меч, вършат провокателства и открито се заканват за изстъпление навън от нашите граници. Пред нас винаги, всекидневно, ежечасно, като постоянен стои въпроса за осигуряване спокойствието на строящия социализма наш народ. От самото си постъпване в народната армия и флот, всеки военнослужащ е длъжен да помни и никога да не забравя, че народа го е удостоил, облякъл го е в униформа, дал му е възможност да се учи на военно-морско дело, да бди и да парализира всяка вражеска проява в самото и начало. Всеки боец и командир от военно-морския ни флот е длъжен да не изостава, а да бъде на висотата на времето и героичните народни усилия за изпълнение решенията на петия конгрес и построяване на социализма в нашата страна. Нашата пряка задача е да браним народното строителство, ударно, в крак с работническата класа да работим за непрекъснатото повишаване до майсторство бойната ни и политическа квалификация.

В това, конкретно за нас се изразяват решенията на петия конгрес и ръководената от родния Димитров БРП.

25 ГОДИНИ ОТ СМЪРТА НА ЛЕНИН

На 21. I. т. г. се навършиха 25 години от смъртта на **Владимир Илич Ленин** — вожда на световния комунизъм, най-великия гений на всички времена и народи, създателя на героичната Болшевишка партия и на първата съветска държава, пламенния организатор и вдъхновител на Великата Октомврийска Социалистическа революция, която откри нова ера в историята на човечеството — ерата на социализма и комунизма.

Светлата памет на Ленин бе чествувана тая година с особенна тържественост от милионните трудящи се по целия свят. Случайно ли е това? Не. Защото трудящите се от цял свят знаят, че с името на Ленин е свързан решителния поврат в историята на човечеството, осъществен в Великата Октомврийска революция в Русия. Те знаят, че Ленин беше непосредствен ръководител на тая велика революция, която посочи пътя на народите в борбата им за сваляне капиталистическия гнет, за извоюване на свобода и независимост, пътя към социализма. Те знаят, че Ленинизма преставлява най-високото достижение на световната култура и най-мощното идейно оръжие в борбата им за независимост, свобода и демокрация. И най-после те знаят, че създадената от Ленин и Сталин непобедима Червена армия не само разби общия враг и освободи своята страна от фашиско поробване, но спаси цялото човечество и неговата култура от гибел и им откри нови перспективи за развитие.

Ето защо народите, трудящите се от цял свят на 25 годишнината от смъртта на Ленин, свеждат своите бойни знамена и отдават дълбока почит към човека, който ги научи как на практика да се борят и побеждават своите вътрешни и външни врагове.

Днес когато света е разделен на два лагера, когато империалистите от цял свят начело с англоамериканските монополисти се мъчат да подпалят нова световна война, за да наситят ненаситените си гърла с пари и човешка кръв, когато от друга страна демократичния лагер начело с СССР води борба за мир, демокрация и независимост, честуването паметта на Ленин, вбсява подпалвачите на нова

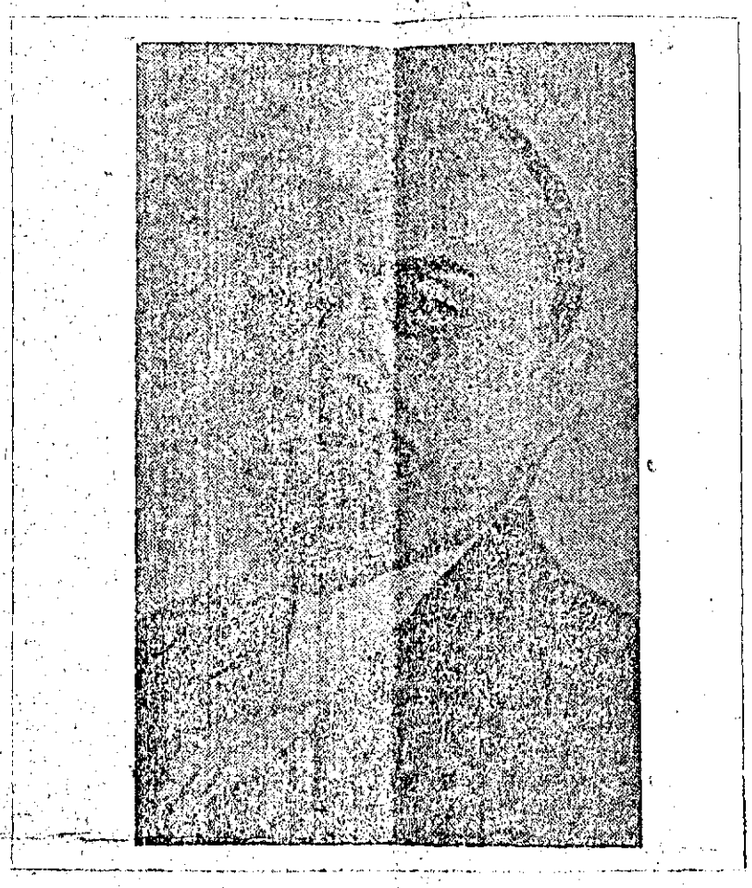

война, които се мъчат всячески да понижат международния характер и значение на Ленинизма. Защо? Защото те чувствуват, че честувайки великата памет на бащата на революцията и създателя на на първата съветска държава в света, потиснатите от тях чужди и собствени народи, ще издигнат още по-вече знамето на борбата и ще сгъстят още повече своите редици, за да нанесат последния и окончателен удар върху разклатения вече империализъм. Те знаят, че духа на Ленин витае над многомилионния Китай, където народоосвободителните войски нанасят удар след удар над загиващата буржоачно-капиталистическа клика, вдъхновявани от великите идеи на Ленин. Те знаят, че героичната демократична войска на Гърция, която ден след ден къса веригите на империализма, се окриля от духа на Ленин. Най-после те знаят, че партизаните от Испания и Индонезия, стачниците от Франция и Италия, поробените колониални народи от цял свят, водят борба за свобода, прогрес и демокрация, вдъхновени от историческото влияние, което оказва Великата октомврийска революция, създателя и ръководителя на която беше Ленин.

Лениновия дух и лениновите идеи въодушевляват трудещите се от цял свят. Те знаят, че борбата която водят е справедлива борба и тя ще победи. Защото Ленин обобщи опита на цялото световно работническо движение и въоръжи трудящите се с нова тактика и нови лозунги, които ги сплотяват и мобилизират за решително щурмуване на експлоататорското общество и построяването на безкласово такова.

Какво противопоставят побеснелите империалисти на тая надигаща се световна лавина, коячо ще ги залее? Само заплахата и бясната кампания за нова световна война.

Чествувайки 25 годишнината от смъртта на гениалния мислител и вожд на световния пролетарият, народите от цял свят си подават ръце и още по-здраво сплотени около своите комунистически партии, ще засилят своите редове и още по-високо ще издигнат знамето на борбата.

На 25 годишнината на Ленин, трудещите се от цял свят си дават обещание, че само единни и сплотени под непобедимото знаме на Маркс-Енгелс-Ленин-Сталин, усвоявайки все повече лениновите принципи — как да се бият и как да побеждават, ще съберът и направят преглед на силите си за решителен и окончателен щурм крепостите на империализма.

Защото под ръководството на славната и калена в борбите болшевишка партия в СССР и комунистическите партии в другите страни, непрекъснато ще се увеличава и укрепва ръстът и силата на демократичното движение, което се явява активен борец против империализма и войната, за траен мир, народна демокрация и по щастливо бъдаще.

Ленин е жив. Той живее в сърцата и на нашия малък но славен народ, който под ръководството на неговия ученик и последовател др. Георги Димитров, крачи решително по ленинския път, по пътя към изграждането на социализма в нашата страна.

Мич. I р. СИМЕОНОВ

ВЕЛИКАТА КЛЕТВА

Ние, комунистите, сме хора с особено устройство. Ние сме скроени от особен материал. Ние сме ония, които образуват армията на великия пролетарски стратег, армията на другаря Ленин. Нищо няма по-високо от честта да принадлежиш на тази армия. Няма нищо по-високо от званието член на партията, чийто основател и ръководител е другарят Ленин. Не всекиму е дадено да издържи несгодите и бурите, свързани с членуването в такава партия . . .

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да държим високо и да пазим чисто великото звание член на партията. Кълнем ти се другарю Ленин, че ние с чест ще изпълним тая твоя заповед!

25 години е възпитавал другарят Ленин нашата партия и я отгледа като най-здрава и най-закалена в света работническа партия. Ударите на царизма и неговите янычари, бесът на буржоазията и помещиците, лъжата и клетвата на стоустата буржоазна преса — всички тия скорпиони се струпваха неизменно върху главата на нашата партия в течение на четвърт век. Но нашата партия стоеше като скала, отблъсвайки безчисленните удари на враговете и водейки работническата класа напред към победа. В жестоки боеве нашата партия изкова единството и сплотеността на своите редове. С единство и сплотеност постигна тя победите над враговете на работническата класа.

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да пазим единството на нашата партия като зеницата на окото си. Кълнем ти се другарю Ленин, че ние с чест ще изпълним и тая твоя заповед!

Тежка и несломима е участта на работническата класа. Мъчителни и тягостни са страданията на трудещите се. Роби и робовладелци, крепостни и крепостници, селяни и помещици, работници и капиталисти, подтиснати и подтисници — така от памтивека се е строил светът, такъв си остава той и сега в повечето страни.

Само в нашата страна угнетените и подтиснати трудещи се маси сполучиха да свалят от плещите си господството на помещиците и капиталистите и да поставят на негово място господството на работниците и селяните. Целият свят признава, че тази гиганска борба е ръководил другарят Ленин и неговата партия. Величието на Ленин е преди всичко в това, че той на дело показа на подтиснатите маси от целия свят, че надеждата за спасение не е изгубена, че господството на помещиците и капиталистите е недълговечно, че царството на труда може да се създаде чрез усилията на самите трудещи се, че царството на труда трябва да се създаде на земята, а не на небето. С това той запали сърцата на работниците и селяните от целия свят с надеждата за освобождение. С това се обяснява и фактът, че името на Ленин стана най-любимото име на трудещите се и експлоатирани маси.

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да пазим и укрепваме диктатурата на пролетариата. Кълнем ти се другарю Ленин, че ние няма да пощадим своите сили, за да изпълним с чест и тази твоя заповед!

Диктатурата на пролетариата се създаде в нашата страна върху основата на съюза между работниците и селяните. Това е първата и коренна основа на съветската република. Работниците и селяните не биха могли да победят капиталистите и помещиците без наличието на такъв съюз. Работниците не биха могли да победят капиталистите без подкрепата на селяните. Селяните не биха могли да разбият помещиците без ръководството на работниците. За това говори цялата история на нашата страна.

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да укрепваме с всички сили съюза между работниците и селяните. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние с чест ще изпълним и тая твоя заповед!

Втората основа на съветската република е съюзът на трудещите се националности в нашата страна. Руси и украинци, башкири и белоруси, грузини и азербайджанци, арменци и дагестанци, татари и киргизи, узбеци и туркмени — те всички еднакво са заинтересовани в укрепването на пролетарската диктатура. Пролетарската диктатура не само избави тези народи от веригите и гнета, но и тези народи избавят нашата съветска република от интригите и нападенията на враговете на работническата класа със своята беззаветна преданост към съветската република, със своята готовност да се жертвуват за нея.

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да укрепваме и разширяваме съюза на републиките. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние ще изпълним с чест и тая твоя заповед.

Третата основа на пролетарската диктатура е нашата Червена армия, нашата Червена флота. Неведнаж Ленин ни е посочвал, че укрепването на червената армия и подобрението на нейното състояние е една от най-важните задачи на нашата партия.

Да се закълнем, другари, че ние не ще пощадим силите си за укрепване нашата Червена армия и нашата Червена флота.

(Из речта на Сталин на траурното заседание на II всесъюзен конгрес на съветите на 25 януари 1924 г.)

ОТГОВОРЪТ НА И. В. СТАЛИН

на въпросите поставени му от директора на агенция „Интернейшънал Нюс Сървис"

ПЪРВИ ВЪПРОС. Ще бъде ли готово правителството на СССР да разгледа въпроса за публикуването с правителството на САЩ съвместна декларация, потвърждаваща, че нито едното, нито другото правителства нямат намерение да прибягнат до война едно срещу друго?

ОТГОВОР. Съветското правителство би било готово да разгледа въпроса за публикуването на такава декларация.

ВТОРИ ВЪПРОС. Ще бъде ли готово правителството на СССР да проведе съвместно с правителството на САЩ мероприятия, насочени към осъществяване на такъв пакт на мира, като напр. постепенно разоръжаване?

ОТГОВОР. Разбира се, правителството на СССР би могло да сътрудничи с правителството на САЩ в провеждането на мероприятия, които са насочени към осъществяване пакта на мира и водят към постепенно разоръжаване.

ТРЕТИ ВЪПРОС. Ако правителствата на САЩ, Обединеното кралство (Великобритания) и Франция се съгласят да отложат създаването на сепаративна западна германска държава до свикване сесията на Съвета на външните министри, посветена на разглеждане германския проблем като цяло, ще бъде ли готово правителството на СССР да вдигне ограниченията, въведени от съветските власти по отношение на съобщенията между Берлин и западните зони на Германия.

ОТГОВОР. При спазването от САЩ, Великобритания и Франция на условията, изложени в третия въпрос, съветското правителство не вижда пречки за отменяване транспортните ограничения, като в същото време обаче бъдат отменени транспортните и търговски ограничения, въведени от трите държави.

ЧЕТВЪРТИ ВЪПРОС. Ще бъдете ли Вие готов да се срещнете с президента Труман на някое приемливо и за двете страни място, за обсъждане възможността за сключване такъв пакт на мир?

ОТГОВОР. Аз и по-рано съм заявявал, че няма възражения против срещата.

(БТА)

ПОСТАВЯНЕ НА ЗАГРАДНИ МИНИ СЪС САМОЛЕТИ.

През втората империалистическа война, воюващите страни отдаваха особено голямо значение на минните заграждания, оценявайки това оръжие като средство, което ще повлияе върху развитието на морските операции. За това схващане помогна и опита от първата империалистическа война, в която минното оръжие изигра голяма роля, а също така и измененията извършени в развитието на това оръжие през периода 1917-1919 год, и през самата война 1939—1945 години.

На 24 август 1917 год. група немски самолети хвърлиха в Рижския залив 70 заградни мини, със кацане върху водата. Това е единствения опит през първата империалистическа световна война да се поставят мини със самолети.

Има основание да се предполага, че в много страни са извършвани работи в тази област, разработвани са проекти.

Както показа опита от втората световна война, малкото материал по поставяне на мини от самолети, извършени в първата световна война се изучаваха внимателно в много държави и в резултат на това се появиха двойни начини за хвърляне мини от самолети — парашутния, а после безпарашутния.

Всички големи държави активно работиха над това да приспособят минното оръжие и въздушните сили за съвместни действия.

През 1939 година преимуществото на немското минно оръжие се заключаваше в неговата относителна новост, съчетана с внезапна употреба.

Колко сериозна е била минната опасност създадена от използуването на неконтактното оръжие (по-верно произведеното от него морално впечатление) в първите месеци на запад се вижда от следните цифри и факти:

Въздушните сили поставиха в 1939 год. 4% от всички мини поставени в западните води. Почти всички сили на Английския флот и тила му бяха отправени за борба срещу минната опасност. Минното настъпление в 1939 година изигра забележителна роля в развитието на минната война в западния боен театър и може да се признае, то бе ефектно. Като се говори за ефекта на минното оръжие, трябва да се признае, че това понятие обединява не само право физическо въздействие на корабите, но и всички близки явления — постоянна угроза от взривовете — моралното значение на опасноста, която съпътствува минната война.

Самолетите хвърляха мините там където най-малко се очакваше. Създаде се впечатление за масово използуване на самолетите за минозаграждане.

Опита от войната показа, че самолетната мина до последния ден на военните действия остана главно средство за водене активна минна война.

Английските въздушни сили имаха все по-голямо значение в провежданите от флота минозаградни операции и през втората световна война поставиха повече мини отколкото немските самолети.

Съветските самолетни мини бяха използувани най-напред в боевете срещу белофините в 1939—1940 години. Тяхната поява произведе по-силно впечатление, отколкото немските мини в 1939 год.

Изплашиха се не само фините, които изпитваха въздействието на тези мини върху корабите си. Почата на много европейски и задокеански страни предадаше сведения за минозаградната дейност на Съветския флот във вид на сензация. Познавайки от опита на първата световна война високите тактико-технически качества на Руското минно оръжие, тези страни много внимателно следеха хода на минната война и в този период.

Съветските мини в суровата зима на 1939 година — 1940 г. причиниха на противника в Балтийско море големи загуби, като нарушиха неговите комуникации, блокираха пристанищата и базите на флота и нанесоха чувствителни удари на военните му и търговски кораби. През Отечествената война Съветското минно оръжие изобщо и миноносните самолети в частност, изиграха важна роля в разгрома на хитлериска Германия.

Америка, която встъпи във войната през 1941 година имаше възможност да създаде свое минно оръжие в съответствие с опитите от войната в Европа. Понякога американците намираха направо най-интересните образци мини, като използуваха чуждия опит.

Може сигурно да се потвърди, че в първите месеци на войната в Тихия океан, нито едно средство за борба не нанесе толкова загуби на японците, колкото минните заграждания. Американците през цялата война реагираха много чувствително и на най-малките изменения в тактиката на минното оръжие, особенно в областа на употребата му от самолетите.

Американските самолети носеха от 6 — до 8 мини едновременно.

Минополагачните самолети на всички воюващи страни поставиха през втората световна война около 10% от всички мини. В абсолютни цифри това представлява повече от 100,000 мини.

Средното тегло на взрива в самолетната заградна мина е около 400 кгр.

По този начин през втората световна война въздушните сили изпълниха като могъщо средство да пренесат минната война на всеки участък в това число и на вътрешните транспорти и стратегически водни комуникации на противника.

Въздушните сили могат да поставят заграждания с желаната плътност, размери и структура.

Съвместно с бомбардировачите, самолетите — миноносци вземаха активно участие в блокирането на отделни бази и пристанища далеч зад фронта и да влошат извънредно много морските и особенно речните пътища. Плавателните реки лесно и на големи разстояния могат да се минират от самолетите и по този начин съвсем да се преустанови плаването по тях или то се придружава с големи трудности и много жертви, какъвто беше случая с река Дунав през втората световна война.

Прочистването на неконтактните мини в морето, а особено на реката е много затрудно.

През втората световна война бяха употребени повече от 250 различни образци заградни мини с най-различни способи на взривяване.

Самолетите могат да поставят заграждания срещу малки и големи кораби и подводници. Наличието на ескортните мини дава възможност да се нападат конвои, да се нарушава строя им в взаимодействие с подводниците да нанесат чувствителни удари.

Неможе да се премълчат някои отрицателни свойства на самолетите като участници в минната война. Едни от недостатъците е сравнително лесната уязвимост на самолета и необходимоста да се отделят много големи сили за прикриване. Сериозен недостатък е и разсейването на мините.

Особено важно е за отбраната на даден район морски или речен да организира зорко наблюдение, което да установи точно броя и местата на хвърлените от самолетите заградни мини.

Голямо значение за успешното противоминно наблюдение има подготовката на личния състав, който трябва правилно и бързо да вземе засечка от поставената мина и да определи на око разстоянието до нея. Такава тренировка се постига със специално обучение на постовете.

Може да се каже, че самолетите изиграха голяма роля в минната война, но възможностите им далеч не са изчерпани.

В. К.

ПЪРВАТА ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КАМПАНИЯ ВЪВ ВООФ.

За пръв път след своето изграждане ВООФ ще проведе т. г. своята първа отчетно-изборна кампания. На събрания на първичните организации на полковите събрания и конференции ще се отчете и подхвърли на преценка почти едногодишвата дейност на ВООФ, ще се набележат новите задачи на организациите, ръководствата и членовете и ще се изберат нови ръководства.

Отчетно-изборната кампания е една от най-важните вътрешно-организационни акции, която проведена добре, ще допринесе извънредно много за организационното и идейно-политическо укрепване на ВООФ. Тя трябва да се подготви най-грижливо и да се проведе при най-висока активност от страна на членовете. Всеки член на ВООФ трябва да се подготови делово да участвува в обсъждането дейността на ръководството и организацията през годината, да посочи слабостите и постиженията, както и да даде предложение за бъдещата дейност.

Важна част от подготовката на отчетно-изборните събрания и конференции е изготвянето на отчетния доклад. В инструкцията на ПУВ са дадени въпросите, които трябва да се засегнат в доклада, но това не означава, че трябва просто да се сумира цялата дейност на организацията, като се посочат постиженията и слабостите и на края се правят обичайните изводи. Нужно е всяка организация да подбере онова, което е най-характерно в нейния живот, да се подберат онези факти (резултати), които са свързани с изпълнението на основните задачи, стоящи пред частта, като всичко това се анализира и прецени. Само една правилна оценка направена в духа на критика и самокритика ще ни позволи да набележим правилно предстоящите задачи. Доклада трябва да изразява мнението на ръководството и да да бъде приет от същото в специално заседание.

Резолюциите, които ще изработят и приемат отчетно-изборните събрания и конференции трябва да дадат в първата си част кратка обобщителна преценка на едногодишната дейност на организацията, верно да отразят станалите разисквания и начертаят задачите, които трябва да разрешат организациите в бъдещата си дейност. Резолюциите, обаче трябва да бъдат конкретни, без общи фрази и пожелания. Не е достатъчно, ако в резолюцията се каже, че организацията ще работи за подобрение бойната, специална и политическа подготовка на личния състав, за затягане на дисциплината и пр.

Трябва конкретно да посочи какво ще направи организацията, за да подпомогне командването в изпълнение на тази или онази задача. В резолюциите могат и трябва да намерят място освен вътрешно-организационните задачи и тези по подпомагане бойната, специална и морално-политическа подготовка и битово-стопански, спортни и др. мероприятия. Трябва да се помни, че тези резолюции ще представляват основа за плановата работа на организациите и ръководствата на ВООФ през годината.

За доброто провеждане на отчетно-изборната кампания е необходимо да се вземат мерки, които ще осигурят делово и резултатно протичане на събранията и конференциите. Ето някои от тях:

1. Да се съобщи на всеки член на дадената организация на ВООФ най-малко два дни по-рано от деня, часа, мястото и дневния ред на събранието, като се разясни неговото значение, и как трябва да участвуват членовете в него. Да се осигури 100% участие на членовете в отчетните събрания.

2. Да се подпомогнат членовете да изберат в бюрата, които ще ръководят събранията (конференциите), особено за председателя на същите, подходящи другари, имащи необходимия опит, които ще съумеят те делово да ръководят същите.

3. В самите отчетно-изборни събрания (конференции) трябва да се създаде атмосфера, която прехвана всякаква скованост, да се разгърне другарска критика и самокритика в рамките на специалния правилник. Заедно с това, задача на ръководителя е да не допусне разискванията и критиката да се изместят по несъществени, странични и дребнави въпроси, а да ги насочва правилно, да тръгнат по линията на главните въпроси. Изказващите се трябва да правят преценка на дейността на организацията и ръководството и да дават предложения и препоръки.

4. За да може да се подпомогне събранието да изработи една по-пълна и конкретна резолюция, ръководствата да изработят проекто-резолюция, която да послужи като основа, която събранията да обсъдят, допълнят и уточнят. Същата да бъде раздадена на членовете най-малко един ден преди събранията (конференциите).

5. Избора на ръководства е важен момент в отчетно-изборната кампания. Най-важното в организационната работа, казва др. Сталин, е подбора на кадрите: от ръководствата, които ще бъдат избрани на отчетно-изборните събрания и конференции, ще зависи успеха или неуспеха в работата на ВООФ. Ето защо всички членове ще трябва да се отнесат с необходимата сериозност към тези въпроси. За членове в ръководствата трябва да се изберат най-активните членове на ВООФ, работили дейно през изтеклата год. хора, които имат необходимия организационен опит и авторитет.

6. Отчетно изборните събрания трябва да се превърнат в празник за организацията и членовете на ВООФ. Тетрябва да протекат делово и при необходима украса на мястото, където ще се проведат събранията (конференциите), да се подготви малка програма и пр.

Провеждането на отчетно-изборната кампания трябва да се превърне в школа за членовете на ВООФ и да допринесе за подобреението на цялостната работа на организациите. Тя обаче не бива в никой случай да отклонява ВООФ от нейните текущи задачи. Напротив, кампанията трябва да обвърже с ежедневните задачи и да съдействува за тяхното попълно и точно изпълнение.

На работа за най-доброто провеждане на първата отчетно-изборна кампания във ВООФ.

Кап.-Лейт МАНДРАДЖИЕВ.

КЪМ КАКВО ТРЯБВА ДА СЕ СТРЕМИ

морския офицер от техн. специалност

За да отговорим на така поставеният ни въпрос, смятаме да разгледаме обстановката, в която е поставен да работи той, задачите които му се възлагат и анализирайки ги да направим заключението.

Съвременият военен кораб е снабден с всички най-фини и осъвършенствувани двигатели, съоръжения и електрически апаратури, които техниката дава в наши дни.

На морския офицер от техническата специалност се възлага ръководството, експлоатацията и правилното стопанисване на всички гореизброени технически съоръжения с задача да осигори бойните качества и стойност на кораба или корабните съединения при всяка една обстановка, както в мирно и военно време, така и при тихо и най-развълнувано море.

За да изпълни тази тъй отговорна задача морския офицер от тех. специалност, трябва да притежава солидни технически знания с които да си осигури истински и пълно ръководството на развиващите най-често десятки хиляди конски сили мощни корабни машини. Той трябва да ги познава до най голяма подробност. Да чувствува тяхния пулс всеки момент и правилно да определя действието им по него. Трябва да знае всички инструкции отнасящи се до приготвяне, пускане, обслужване, спиране и пазене на механизмите и инсталациите при действие и бездействие. Да запланира тяхното системно преглеждане, ремонтиране и подържане. Да осигурява набавянето на всички необходими за правилното им действие, горивни, смазочни и почистителни материали, съобразявайки се с дадените от фирмите-строителки описания.

Той трябва да съблюдава правилното приемане и изразходване на посочените материали. Да търси чрез опитно проверени пътища намаляване на разходваните материали чрез въвеждане на подобрения, осъвършенствувания или отстраняване причините, които предизвикват увеличения им разход.

В тази своя деятелност морския офицер от техническата специалност е подпомогнат от техническата обслуга на кораба или корабните съединения. За да не отидат усилията, опитът и знанията му напразно, той трябва сериозно да си постави сам задачата да провери подготовката на своите помощници, да я повдигне на нужната висота и усъвършенствува до степен, че неговото отсъствие по различни причини малко да се чувства. Той трябва да вдъхне вяра на начинающите в механизмите и любов към техниката и работата. С това той най-добре и правилно ще разреши поставената му задача, ще бъде истински ръководител, а не изпълнител, ще разполага с повече свободно време, което да употреби за своя културен разтеж и други полезни начинания.

Това са нови изисквания за постигането на които той трябва да притежава качества не добър психолог, другар и началник, за да може чрез тях да разбере най-добре душата и способностите на подчинените си, правилно да подхожда към тях, да знае всеки един момент това, което ги тревожи и вълнува и чрез своя опит и умение да ги убодрява, насърчава в работата и подготовката и да ги направи самоуверени и сигурни в себе си.

Чрез добри обноски, метод на работа, държание, скромност и лични качества, офицера-техник трябва да стане истински другар на своите подчинени, които да чувстват необходимоста от него всеки един момент.

Той трябва да им стане началник чрез превишаващите ги качества, подготовка и организационен опит.

Прецизноста в работата, най-разнообразната и трудна обстановка при която той трябва да работи, изискват от него да бъде съзнателно дисциплиниран и взискателен както към себе си, а така също и към своите подчинени. Да бъде педантичен в изискванията осигуряващи сигурноста на механизмите и кораба и да притежава една добра общоморска и политическа подготовка чрез която най-добре и правилно би се справял с всекидневните изисквания по носене на корабната служба и при морската обстановка.

С горните мисли целим да покажем към какво трябва да се стреми морския офицер от техническата специалност, какво да култивира в себе си така, че да изпълни най добре и правилно възложените му задачи от военно морското командване и да оправдае надеждите и доверието, което нашия прекрасен трудов народ му е възложил.

Да се ръководи от мъдрите слова на великия Сталин, че ***„техника ръководена от хора които я владеят може и трябва да направи чудеса, че кадрите решават всичко"***.

Капитан II ранг Минков.

Управление на кораба и изпълнение на маневра „човек зад борта".

Упражнението се провежда от главния команден пункт от кораба намиращ се на ход. За изпълнение на упражнението се привличат командния състав, който носи самостоятелна вахта на ход. Реда при маневриране на кораба от момента на вдигане сигнала „Ч" до спускане лодката се установява в зависимост от класа и тонажа на кораба, количеството на спасителните лодки, единичното или съвместно плаване.

Преди началото на упражнението се приготвя спасителния пояс, или друг добре видим на водната повърхност предмет, който трябва да изобразява падналия зад борта човек. Ръководителят на упражнението е командира на кораба. Редът при провеждане на упражнението е следния:

1) Хвърля се зад борта спасителния пояс без да се предупреждава за това вахтения командир и незабавно се долага на главния команден пункт „човек зад левия борт";

2) Вахтения командир е длъжен да заповяда на рулевия да завърти кърмилото към този борт, от който е паднал човека.

3) Да застопори машините (двете едновременно или последователно);

При поредно застопоряване на машините, най напред се застопорява машината на този борт, от който е паднал човека. Вахтения командир е длъжен веднага след това, или по-добре едновременно с това, да отдаде разпореждане за всички звукови и зрителни сигнали с които ще се оповести случката както до личния състав на своя кораб, така и по другите кораби от съединението. Заповядва на командира на сигналния пост да организира непосредствено наблюдение за падналия, като през нощта използва прожектор.

След това дава на машините заден ход за да се приближи към падналия човек.

4) Отдава разпореждане за спускане спасителната лодка и тогава когато лодката бъде готова за спускане, да намали до толкова хода на кораба, че спускането на лодката да бъде възможно.

5) При наличие на две спасителни лодки е необходимо навреме да се оточни в зависимост от направлението на вятъра и вълните, коя лодке да се спусне и бързо да стане това.

6) След отделяне лодката от борта на кораба, да организира с сигналния пост направлявнето на лодката към давящия се, който при вълнение може да не бъде забелязан от лодката.

7) След успешното изпълнение на маневрата е необходимо да се всадят навици чрез систематическа тренировка в мащаба на съединението при съвместно плаване.

Оценка за изпълнение на дадената маневра се прави от командира на съединението. Оценката се слага въз основа на:

а) Времето за което се провежда цялата маневра;

б) Количеството на командите за спускане на лодката;

в) действията на командира на кораба, ръководещ маневрата на кораба от главния команден пункт;

г) Действията на командира, ръководещ спускането и прибирането на лодката;

д) Действията на старшината и гребците в лодката.

Времето се зачита от момента на пушечния изтрел до момента на поставянето на човека в лодката.

Мич. I р. Р. Вълков

5 години от трагичната смърт

на моряка антифашист ДИМИТЪР САВОВ (Такича)

На 9. II. 1944 год. в сливенският затвор монархофашистите изпълниха царската присъда и застреляха нашият млад, жизнерадостен, смел и неустрашим антифашист — др. Димитър, Савов за проявената от него народна дейност, като моряк от бившият беломорски флот.

Митко имаше голямо желание да живее и работи за щастието и благоденствието на нашия народ. Той не се боеше от смъртта, щом тя бе за делото на народа. Преди да бъде пронизан от вражески куршум, с вдигнато чело той е произнасял любимите стихове на революционера-поет Никола Йонков Вапцаров: „Да мреш, когато земята се отърсва от оковната си плесен, да, това е песен".

В 1941 год. Митко постъпва в Черноморския флот като млад моряк. Още с влизането си той се свързва с прогресивните младежи от флота и в града. Той е на челно място в организирането на Маркс-Ленински кръжоци измежду моряците, като проявява изключителни качества на предан политически работник. Дейноста му не остава незабелязана от фашистите, за което е задържан под арест. Обаче Митко има отлично държане, не прави никакви признания и бива освободен. След превършване единичната подготовка на моряците Митко отива на служба в Беломорския флот, където е назначен за свръзка в щаба. Там той е един от най-дисциплинираните, един от най-съзнателните и изпълнителни моряци, за които му качества е уважаван, почитан и търсен от всички. В обноските си с моряците и началниците е много учтив, любезен и внимателен. Митко беше отличен събеседник. Винаги проявяваше тактичност, съобразителност в разговор с другарите си. Всичко това му даваше възможност да открие навреме прогресивно настроените моряци, да им въздействува политически и привлече за делото на народа. През 1942 г. месец март, Митко успя да образува първият моряшки Маркс-Ленински

(Следва на 3 стр.)

5 години от трагичната смърт на моряка Димитър Савов (Такича)

(продължение от 2-ра стр.)

кръжок, ръководен от трето лице, нарочно назначено от него. През есента на същата година Митко успя да образува и втори кръжок.

През същата година, Митко научавайки, че брат му Петър е задържан, успява да влезе във връзка и привлече за делото на народа куриера на щаба — редника „Левски", тъй като очакване, че може да бъде и той задържан във връзка с брат си. На „Левски" Митко възложи проверката на всички лично поверителни писма.

Заловен един ден внезапно младият „Левски" от командира на Беломорският флот, той загубва присъствие на духа си и се самоубива.

След „Левски" за куриер беше назначен моряк на когото не можеше да се разчита, а освен това станалият случай с „Левски" изискваше голяма предпазливост. След няколко месеца в щаба на флота дойде шифрована телеграма от Варна за задържането на Митко във връзка с осъждането на брат му Петър. Митко беше задържан. Следствието се водеше най-напред от бившият лейтенант Тодор Дервишев и от мобилизираният корабник Любомир Захариев Чернев (бивш директор на списание „Бяло и черно" и бивш полицейски началник).

Митко не направи никакви признания, въпреки приложените страшни инквизиции.

През 1943 год. Митко беше доведен в гр. Варна и съден за проявената му народна дейност, като моряк и младеж през 1941 г. и осъден на 5 и половина години строг тъмничен затвор. По този процес беше осъдена и неговата сестра.

След осъждането му в гр. Варна беше пановo доведен в Ковала където лежа още няколко месеца в гарнизонния затвор. Там благодарение на своите изключителни качества на смел и безстрашен организатор, успя да открие прогресивните войници, които идваха часовои в затвора. Влизайки във връзка с тях в скоро време усия да организира Маркс-Ленински кръжок и в 3/57 пехотна дружина, обаче, другарите от тая дружина направиха провал. Започна се ново следствие водено от уволненият на 9 септ. и съден от народният съд лейт. Цоло Влъчков съвместно с агентите на тогавашната фашистка държавна сигурност. Те с още по страшни инквизиции измъчваха Митко и други подследствени моряци. Митко заедно с другарите Тинка, Иван Драганов и Тодор Зиновиев бяха осъдени на смърт. В затвора Митко има отлично държане и продължава да работи с присъщата си преданност и неустрашимост до последния си час.

Безпримерната народна дейност на Митко е дейност на смел, решителен и безстрашен антифашист, презрял личното щастие за благоденствието и щастието на своя народ.

Ние моряците можем и трябва да се гордеем, че в нашите редици е' живял, борил се е и умрял за свободата на народа такъв герой като Митко.

Дейноста на Митко задължава днес всички моряци от нашият народен военно-морски флот да се вдъхновяваме и да се ръководим от великото дело на Маркс-Ленинизма за което загина той. Това ние ще изпълним като работим неуморно, честно, преданно и всеотдайно на своя народ за да изпълним историческите решения на V конгрес на Б.К.П., да създадем здрава, твърда и съзнателна военна дисциплина, като първа предпоставка за укрепването и създаването на мощен народен военно-морски флот — верен страж на народната ни република.

Да бъде вечна паметта на др. Димитър Савов!

Лейтенант **Казанджиев**

Моряците и учението на Ленин

Ленин, учителят на работническата класа и селячеството — за борба срещу капитализъма и експлоатацията на човек от човека, бе обичан от руските моряци, които следвайки неговите напътствия, показаха редица подвизи в борбата срещу царизъма и помещиците през революционния и по късния период на интервенцията. Учението на Ленина даде дълбоко отражение върху руските моряци. Там, на корабите в северното море, се четеше вестник „Искра" с голям интерес. Умразата на моряците към царя и помещиците нарастваше всекидневно. Статиите на Ленина и Сталина, изпълващи страниците на „Искра", падаха като жар върху сърдцата на моряците революционери и разпалваха желанието за борба срещу капитализъма и експлоатацията. Свободолюбивия дух и боевите качества на моряците бяха правилно оценени от болшевиките и Ленин. Години наред, между моряците се водеше разяснителна кръжочна работа, която завърши с успех. Из средата на моряците израстнаха безпримерни герои — революционери, взели активно участие в революционните години преди и през Октомврийската революция 1917, година, също и през време на борбата с интервентите.

Нека за момент се пренесем в онова славно минало, когато моряците от броненосеца „Потемкин" през юни 1905 година, възглавявани от Вакуничук и Матюшенко, развяваха революционното знаме и се отправиха към Одеса в помощ на въстаналите работници. Срещу „Потемкин", по заповед на царското правителство се отправи цяла ескадра от черноморския флот, да усмири въстаналите моряци. Моряците от ескадрата отказаха да стрелят срещу въстаниците. Силата на Ленниновото учение потъпка царската заповед. Сам Ленин назова броненосеца „Потемкин" „непобедима територия на революцията," а движението на потемкиновци, като начало за образуване ядра в революционната армия.

Примера на потемкиновци въодушеви и други кораби, чиито моряци също бяха заплени от революционния пожар на „Искра". През ноември 1905 г. в Севастополското пристанище въстана екипажа на крайцера „Очаков", начело с моряците Гладков, Частник, Антоненко. Те твърдо и непоколебимо се бориха против царизъма.

От 1906 до 1915 години, революционните пристъпи се водеха вред моряците в всички по-важни бази, като Кронщад, Севастопол, Владивосток и др. През октомври 1917 год. се падна честта на моряците от „Аврора" първи да известят със своята бордова артилерия началото на Новата ера — ерата на великата Октомврийска революция. При превземането на зимния дворец взеха участие моряците от втори балтийски екипаж, които верни на Ленина, блестящо изпълниха възложената им задача. Тук е уместно да спомена имената на прославените матроси, като Анатоли Железняков, която глава била оценена от белогвардейското командване на 400,000 рубли. В годините на борба срещу белогвардейците и интервентите също така е известен моряка от балтийския флот Николай Маркин. През годините на Отечествената война съветските моряци показаха редица подвизи и умело водене боя срещу немските варвари в защита на своята родина, в защита на социализма, в защита на делото на Ленин.

Ленниновото учение е така силно, че то овладя и моряците от нашия народен военно-морски флот. През годините на тъмното монархо-фашистко робство из редовете на нашите моряци, възпитани в марксизмо-ленинизма, израстнаха велачавите фигури на Никола Йонков Вапцаров и др, които дадоха живота си за нас, останалите моряци и завещаха да довършим това, за което те загинаха — да построим социализма в нашата страна. Нека всеки се взре в топлия, жаден за живот поглед на Вапцаров и други верни на Ленин последователи и си даде отчет дали е изпълнил задълженията си като моряк към великия Ленин и нашите моряци, които ни оставиха добър пример за подражание, за борба срещу потисниците, срещу експлоататорите, срещу прикриващите се врагове, кулаците и тъмните сили на световната реакция. От нас се иска да усвояваме добре учението на Ленин, да работим неуморно, непрестанно за изграждане на дело Ленниновото учение, да бъдем винаги готови за защита на строящия се у нас социализъм. Да следваме и изпълняваме решенията на партията — ръководителка, партията на Ленина и да участвуваме активно в изпълнение решенията на V-тия конгрес на БРП.

С изпълнение на тезм задачи ние ще докажем, че наистина сме се научили от Ленина. Ленин е жив, силата на неговия дух — ленинизма е крепка сила за борба и творчество. Моряците от миналия набор взеха активно участие в социалистическото строителство на родината ни на линията „Самуил—Силистра". Почти всички моряци излязоха ударници, а някои постигнаха 600% и 1200% над нормата. Този процент говори за силата на Ленинското учение. Сила, която ни учи да се борим за социализма и комунизма, да строим и да се готвим за отбрана срещу всяка сила, която се опита да смути това наше строителство.

Под знамето на Ленина, под водителството на БКП, начело с др. Димитров, в братско Сътрудничество с непобедимия съветски съюз, начело с др. Сталин, със сътрудничеството на страните с нова демокрация, напред към изграждане на социализма у нас!

Мичм. I. р. Т. З. Попов.

Профдружество на Военните служители и работници — Варна

До вожда и учителя на българския народ и работническата класа др. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ София

Скъпи другарю Димитров,

Работниците и служащите от Профдружеството на военните служители и работници в гр. Варна, организирани в своя славен и боеви Общ работнически професионален съюз и под непосредственото ръководство на нашата любима Комунистическа партия, ръководена от нашия болшевишки Ц. К. и от Вас другарю Димитров, с бодри крачки вървим от победа към победа за построяване основите на така желания от целия ни трудов народ СОЦИАЛИЗЪМ в първата социалистическа петилетка.

Работниците и служащите от Профдружеството ни с чест и гордост докладват, че поетите задължения в чест на конгреса на нашата славна партия, а така също и за новогодишното съревнуване се изпълниха предсрочно. Всички профорганизации и профгрупи от Профдружеството ни изпълниха и преизпълниха предсрочно своите планове до 20.XII.1948 год. Сключените 107 индивидуални договора за съревнуване се преизпълниха с 130%.

Съзнавайки историческата отговорност на работническата класа и решенията на V-тия конгрес на Б.К.П. по построяване на социализма в нашата страна, укрепването и усъвършенстването на нашата народна войска в верен страж на трудовите постижения на нашия народ и Народната ни Република, активно се включваме в 1-о майското съревнуване за изпълнение и преизпълнение на всички поставени задачи на военните служители от Вас и нашето народно Правителство, за предсрочно изпълнение на първата петилетка, ние поемаме следните задължения:

1. Да изпълним всички поставени ни планове, задачи и наряди до 1.XII.1949 год.;

2. Да обхванем от работниците и служащите в технически и опреснителни курсове 25%, за повишение квалификацията им;

3. Да проведем строг режим на икономии в материали, време и средства, като до края на годината реализираме икономии за 500,000 лева;

4. Да пазим като зеницата на очите си военната и държавна тайна, като засилим още повече нашата бдителност;

5. Да се борим безпощадно с всички лентяи, бюрократи и рушители на трудовата дисциплина;

6. Да подобрим качеството на производството в работилници и канцеларии, като грешките се сведат до минимум;

7. Да работим с всички сили и средства за идейно-политическото възпитание на военните служители, като открием още повече курсове и кръжоци;

8. Да изпратим 10 трудово-културни бригади в помощ на село, за заякчаване живата връзка между селото и града и за изграждането на социализма на село;

9. Да се сработим още повече с политическото управление на войската, за получаване конкретна и ценна помощ от нашите народни командири в идейно-политическата подготовка на работниците и служащите;

10. Да сключим и изпълним колективен трудов договор с който ще се подобри материално-битовото положение на работниците и служащите.

Скъпи другарю Димитров

Встъпвайки в съревнуване за предсрочно изпълнение на 5 годишния народо-стопански план, ние Ви докладваме, че ще положим всички свои сили, знания и умение и разгорим благородно съревнуване, в което се включват всички работници и служащи от чистачката до началника, от профотговорника до секретаря на Профдружеството, за изпълнение поставените ни в петилетката задачи за 4½ години, призовавайки всички работници и служащи от цялата страна да последват нашия пример за осъществяване СОЦИАЛИЗМА у нас.

Да живее Профсъюза на Военните служители и работници!
Да живее нашия славен ОРПС!
Да живее нашата славна и боева Комунистич. партия!
Да живее вожда и учителя на българския народ, нашия любим др. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ!

Похвална проява

На 9. м. месец, младия курсант **Владимир Антон Криван,** от Народното Военно-Морско училище, през време на градския си отпуск, е намерил 13,000 лева, която сума веднага предал на Командира си. Макар и още твърде млад в военната си служба, мл. курсант **Владимир Ан. Криван** е показал висока войнишка честност, съзнателност и дисциплина, като не е обсебил сумата, при все че е бил сам когато я намерил.

Хвала и висока чест на мл. курсант, който трябва да бъде за пример, като честен гражданин и примерен **бъдещ командир от Народната ни армия!**

Лейт. Георгиев.

Кап. II р. А. Васильев

Отбрана на корабите от самолетна атака

Втората световна война се характеризира с широкото използване на авиацията, както на сушата, така и на море. Това доведе до нови форми на организиране операциите и нови методи в бойните действия на море. За да могат да избегнат въздушните удари по корабите, воюващите страни се стремяха да извършват повечето от операциите си нощно време. Този начин беше особено използуван в първия период на войната, когато радиолокацията нямаше такова широко разпространение и приложение.

Въпреки усилената защита на корабите, авиацията съумя да нанесе значителни загуби на морските сили. По данни публикувани в чуждестранния печат, от самолетни атаки са потопени 18 линейни кораби. Тези загуби доведоха някои до заключението, че корабите не могат успешно да се противопоставят на атаките на самолетите. Някои даже не закъсняха да изкажат мнението, че следствие на това военния флот си е отживял времето. Такова едно разсъждение безспорно се явява в резултат на недостатъчно дълбоко изучаване опита от войната.

Разбира се, не бива да се отрича нарастналото значение на авиацията в морската война. Известно ни е, че в резултат на нейната активна дейност загинаха много кораби, включително и от най-големите такива. Едновременно с това обаче, необходимо е по-основно да се разгледат причините за тяхната гибел.

Тук трябва да се отбележи, че една голяма част от потопените линейни кораби загинаха в базите (Пърл Харбър и Тарант) и то в момент, когато тяхната бреспособност е била непълна.

Но това обстоятелство не е най-важното, поради което бяха причинени големите загуби. Загубите се явиха в резултат на това, че се срещнаха стари кораби със съвременна авиация. Нещо сходно имаше и в първата световна война, когато на новото за този период средство за борба на море — подводника, бяха противопоставени кораби, построени без да се взимат предвид възможностите на подводниците. Загубите от подводното оръжие тогава съставляваха 12 линейни кораба и 23 крстосвача. На това основание някои ентусиазисти на подводното оръжие даже провъзгласиха, че подводника изместил от повърхността на морето големите надв. кораби.

Но стана това, което става винаги при появата на ново оръжие. Вместо надводните кораби да бъдат изместени от повърхността на водата, появиха се и се развиха средствата за борба с подводниците. Големите надводни кораби започнали да се строят с по-голяма живучест. Освен това, вследствие нарастналата опасност от подводниците, методите за тяхното отстранение били усъвършенствувани все повече и повече. Сега вече никой не говори, че подводника „изместил надводните кораби".

Нека да разгледаме някои случаи на атакувани от самолети кораби.

Като най-ярък пример на такова действие се явява потопяването на английските линейни кораби „Принц оф Уелс" и „Рипълс" от японската авиация на 10 декември 1941 г. в Сиамския залив.

Събитията около тяхното потопяване са се развили така: Ескадра състояща се от линейния кораб „Принц оф Уелс" и линейния кораб „Рипълс" и четири разрушители, под общото командване на адмирал Филипс, на 2 декември 1941 г. пристигнала в Сингапур.

На 7 декември със стоварването на десант на Кота Бару и Сингора започнало японското нахлуване в Малая. Едновременно японската авиация извършила нападения над Сингапур, Хонг-Конг и Пърл Харбър. При нападението на Пърл-Харбър били потопени пет и повредени 3 американски линейни кораби.

В момента на нападението над Сингапур корабите от ескадрата на адмирал Филипс се намирали в морето. На 8 декември адмирал Филипс взел решение — на разсъмване на 10 декември да унищожи силите на противника, стоварващи се в района на Кота Бару и Сингора. За осигуряване действията на ескадрата адмирала поискал от щаба на авиацията на 9 декември да се извърши разузнаване в района на набелязаните действия, а на следващия ден да се осигури охраната на ескадрата от въздуха.

От района на Сингапур ескадрата се насочила в Сиамския залив. През време на прехода през нощта, от останалия в Сингапур началник щаба на ескадрата се получило съобщение, че авиацията ще извърши разузнаване, но прикритието на корабите от изтребители по ред причини било невъзможно.

Адмирала решил да продължи операцията, разчитайки на внезапността на нападението. На 9 декември в 6 часа и 20 минути бил забелязан непознат самолет. В периода — 17—18 часа и 30 минути прелетяли три японски разузнавателни самолети. Това означавало, че на внезапност на операцията не можело да се разчита. Ескадрата се отправила на юг.

През нощта на 10 декември било получено донесение за стоварването на противников десант в Куантана. Адмирал Филипс решил да атакува противника. Скоростта била увеличена на 25 мили. На разсъмване бил открит непознат разузнавателен самолет. Без да му обръщат внимание, корабите продължили движението си. Към 8 часа на 10 декември ескадрата се приближила до Куантана, като при това противникът не бил забелязан. Разрушителя, който извършил обследване на „пристанището, доложил за „пълно спокойствие в пристанището".

В 10 часа и 20 минути корабите забелязали противникови самолети. След половин час се появили 9 бомбардировача на височина 3000 метра. В 11 часа и 13 минути корабите открили огън по тях. Самолетите от голяма височина започнали да пущат бомби. Скоро една бомба попаднала във линейния кораб и се взривала под жилищната палуба. Жизнените части на кораба не пострадали. Пожара бил ликвидиран.

След 20 минути девет самолети торпедоносци атакували линейните кораби под остри курсови ъгли на групи по 2-3 самолета. В 11 часа и 44 минути едно от спуснатите торпеда попаднало в кърмата от левия борд на „Принц оф Уелс". Машината и котелното отделение били наводнени. Скоростта паднала на 15 мили. Почти всички противовъздушни оръдия излезли от строя.

Скоро линейният кораб бил отново атакуван по левия борт от деветтях самолета - торпедоносци. Този път кораба успял да се отклони от торпедото. Към 12 часа започнала следващата атака. Осем самолета-торпедоносци атакували корабите в две групи. В средата на „Рипълс" попаднало торпедо, но той продължил да маневрира.

След половин час „Рипълс" отново бил атакуван от девет торпедоносци. В него попаднали четири торпеда. В 12 часа и 33 минути кораба се преобърнал и потънал.

Вторият кораб още по-рано получил попадения от четири торпеда. Скоростта му паднала на 8 мили. Кораба загубил маневреноспособност. В 13 часа и 20 минути той се преобърнал и потънал.

С цената на незначителни загуби японската авиация постигнала голям успех. Корабите свалили 5 самолета от всичко 45 нападащи.

По сведения от командира на потъналия линеен кораб, в нападението участвували 36 японски самолети-торпедоносци. Бомбените атаки по всяка вероятност били извършени от една ескадрила бомбардировачи от височина 3—4000 метра. Торпедоносците атакували в ескадрили по 9 самолети, делящи се на групи от 2-3 самолета. Торпедата били пускани на разстояние 900—1800 метра и от височина 100—120 метра.

Самолетите при произвеждане на атаките не изменяли курса и височината си, като не обръщали внимание на огъня на противовъздушната артилерия. Прелитайки над корабите те ги обстрелвали с картечен огън.

Един от английските офицери забелязал, че огъня се водел преди всичко по самолетите, които вече си били хвърлили торпедата и са били безопасни за корабите.

От подробно разглеждане на тази операция могат да бъдат извлечени много поуки.

Очевидно било, че японските самолети са наблюдавали ескадрата на 9 декември и са положили всички усилия за нейното унищожение.

Построени без действителен разчет за опасността от въздуха, двата линейни кораба имали заедно около 90 противовъздушни пушки, които били недостатъчни за отбиването на масовите атаки на самолетите.

Интересни са действията в края на 1942 г. на американския линеен кораб „Саут Дакота", охраняващ по това време един самолетоносач.

Притежаващ съвременни радиолокационни средства, корабът открил приближаването на първата група противникови самолети на разстояние 30 мили. В първата атака участвували 20 пикиращи бомбардировачи и торпедоносци, прелитайки на малка височина. Те били свалени от противовъздушната артилерия на линейния кораб.

След 30 минути последвала втора атака от 40 бомбардировачи и торпедоносци, съпроводени от изтребители. Японските изтребители завързали бой с американските, които излетели от самолетоносача.

Бомбардировачите и торпедоносците били разпръснати от противовъздушната артилерия. Корабите не получили повреди. След 15 минути започнала трета атака, в която участвували 24 пикиращи бомбардировачи и торпедоносци. В резултат от тази атака, линейния кораб получил попадения в първата артилерийска кула, но не излязал от строя. При отбиването на атаките били свалени 32 японски самолети от атакуващите 84 такива.

В този случай успехът и действията на линейния кораб се дължи на съчетанието на противовъздушната артилерия с радиолокационните средства. На „Саут-Дакота имало около 150 цеви с калибър 127—200 мм.

Опитът от войната убедително показва, че при наличието на мощна п. в. артилерия и висока степен на подготовка на обслугата, напълно възможно е даже отделен кораб успешно да отбие самолетна атака.

Съвременното схващане е че противовъздушната отбрана на корабите не е едно какво да е средство за борба или тактически

(Следва на 4-а стр.)

Съвети на лекаря по здравеопазването.

Първа помощ при измръзване

Под измръзване разбираме сбора от всички общи и местни повреди, които настъпват в организма под влияние на низка температура. Тези повреди наподобяват много на повреди от топлината. Обаче, докато при изгарянията повредите настъпват при краткотрайно въздействие на топлинния агент, зависят от височината на температурата и се появяват непосредствено след това: при измръзванията обикновено се касае за продължително въздействие на не много низки температури и повредите се явяват след няколко часа или дни. Човешкото тяло понася низките температури по-добре отколкото високите.

За получаване на измръзване съдействуват много предразполагащи фактори, някои от които са: влагата (превръща кожата от лош в добър проводник на топлината), вятъра (сменя топлия пласт въздух около тялото), тясно облекло и обувки (пречат на правилното кръвообръщение). От вътрешните фактори на първо място стоят глада и изтощението, умората и понижения дух, а също и анемията и алкохолизма.

При даване първа помощ при замръзналу трябва да се работи в обстановката при която е пострадалия. Ако е замръзнал в снега внимателно се разравя, разрязват се дрехите и обущата по тяхните ръбове, за да се възстанови кръвообращението. Следим дали пострадалия диша, като поставиме стъкло или огледало пред носа или устата му, ако огледалото се замъгли значи той диша. За отбелязване е, че дишането при замръзналите е много бавно — до 2—3 пъти в минута. Общия вид на замръзналия е като на умрял човек: силна бледност, липса на съзнание, зениците мудно реагират, забавен пулс, забавено дишане — признаци на дълбока летаргия. Ако установим, че има признаци на живот, трябва внимателно да махнем долните дрехи, без да се променя положението на крайниците. Веднага се занася на спокойно място и с бавни и последователни разтривания със сняг се трие, докато се получи зачервяване. На пострадалия да не се правят никакви движения. След като кръвообръщението е възстановено, пренасяме пострадалия в жилище без печка, където продължават разтриванията с вълнен парцал. Разтриването продолжава докато се получи температура на тялото — 36 градуса. Правят се сърдечно усилващи лекарства. След това пострадалия се внася в стая с печка, която се запалва да затопли постепенно стаята. Щом пострадалия дойде в съзнание, дава му се коняк, топъл чай или кафе. Продължават се инжекциите със сърдечни лекарства. Грижите се прекратяват само когато се убедим, че пострадалия е спасен.

Видове замръзвания

Различаваме три степени на замръзване:

1. Първа степен — след временно побледняване на кожата, настъпва зачервяване, което се придружава от оток и силна болка. При по-продължително действие на студа или повтарящите се често измръзвания от първа степен се получава хронично замръзване, което се характеризира със сякаво подуване на пръстите на ръцете и краката, придружено със силен сърбеж особенно вечер при затопляне. **Лечение:** След като действието на студа се прекрати зачервяването изчезва и настъпва пълно възстановяване. Тук най-важни са предпазните мерки: широки обувки, ръкавици и топло облекло.

2. Втора степен — имане при по-продължително действие на низката температура. Характеризира се със явяване на мехури пълни с кафява или кървава течност, заобиколени с червена зона. **Лечение:** мехурите да не се отварят, да се третират стерилно (от лекар), да се оставят да завяхнат сами, защото ако не се инфектират се получава пълно възстановяване

3. Трета степен — От продължителното действие на студа настъпват дегенеративни изменения в съдовете, запушват се. Причиняват анемия на части от тялото и се получават умъртвявания на тъканите.

Отделянето на умъртвяванията от измръзване и оздравяването на дефектите трае много дълго време, понякога с месеци и години. При измръзвания, засягащи цял крайник може да се достигне и до отрезване на крайника. В такива случаи се касае за суха гангрена на този крайник. **Лечение:** покой и абсолютна стерилност. Трябва да се внимава да не се получи инфекция до образуването на гранична линия и се чака некротизираните (умъртвени) части сами да отпаднат.

Д-р Йорданов
мед. майор — лекар под. 3795

ЯНКИША

На 30 януари сутринта в Чехословашкия курорт Шпиндлеров Млин бяха открити осмите студентски зимни игри. Същият ден след обед — в първото състезание „специален слалом за мъже" —Димитър Атанасов, който пристигна с нашия представителен тим една предната вечер, зарегистрира една от най-големите международни победи за българския ски-спорт. Той се класира на седмо място, оставяйки зад гърба си десетки известни европейски ски-майстори.

Димитър Атанасов е познат на всички физкултурници с името „Янкиша", но и самият той не знае произхода на прякора си.

Янкиша е самоковец. Неговите първи стъпки с ски са направени в най-ранното му детство, откогато вече той е започнал да „създава главоболия" за родителите си. Първите му ски са „патент Самоков": две стари дъги от каца. Отдолу имат нещо подобно на канал, издълбан с нагорещен пирон. Прикрепянето им към обувките става с помощта на канапи и въженца от най-различни величини. Екипиран по този начин, малкият Димитър — станал вече Янкиш — всеки ден до тъмно е на „ридо". Вечер, прибирайки се в къщи, капнал от умора и вкочанясал от студ, единственият скиор от семейството е „център на вниманието". Но всички забрани и санкции от страна на родители и по-големите брат и сестра дават обратни резултати: скоро Янкиша се сдобива със ски, нарязани на банцит. Въженцата и каналите са обаче още необходима принадлежност.

*

Янкиша е син на стария член на Българската комунистическа партия — тютюноработника Георги Атанасов. А самият той навлиза в редиците на славния РМС още преди 9 септември 1944 година. Понастоящем е в СНМ, където се подготвя съзнателно, за да може в близко бъдеще да бъде приет в партията.

*

Състезателната дейност на Янкиша започна в отделенията, когато той прави най-добър скок от всички свои връстници.

Като четвъртокласник взима участие в ученическите ски-състезания на Витоша. Една година по-късно на държавните състезания през 1943 година Янкиша се класира втори на слалом — пред Ив. Недялков и Димитър Дражев. Победен е само от Давико Маджар.

Оттогава Янкиша участвува всяка година на държавните ски-състезания, но все още не е ставал държавен първенец, защото никога не е имал възможност да тренира предварително, тъй като отива на състезанията в последния момент. Миналата година например Янкиша получава отпуск от казармата късно, но все пак решава да отиде на великденските ски-състезания на Пирин. Тръгва заедно с самоковския скиор Димитър Хараламиев (Нусата). В влака Ихтиман—Банско двамата планинари забелязват, че в бързината са забравили да вземат поне един нож и не могат да закусят. Помолват бабичката, която била в същото купе, да им услужи с своя нож. Но когато тя вижда, тези „нехранимайковци" се канят на разпети петък да ядат сланина, се нахвърля отгоре им за това светотатство. И те са принудени да късат с зъби „грешната" сланина. . . .

Нагоре към хижа Елтепе. Става тъмно, а и двамата за пръв път са на Пирин. По една щастлива случайност намират най-сетне хижа Боерица. На сутринта пристигат на хижа Елтепе точно преди пускането на първия състезател. . . .

*

Янкиша участвува за трети път в международни ски-състезания в чужбина. И за трети път той се преставя много добре благодарение на таланта, техниката и най-вече на неимоверно голямата си смелост. И докато тук досега той все още не е могъл да излезе пръв, в чужбина където нашите състезатели са поставени при еднакви условия — еднакво малко познават чуждия терен. Янкиша остава далеч зад себе си първенците. Така миналата година в Югославия той се класира пети на слалом (пред всички унгарци, румънци и останалите българи). Общо в английската комбинация взе шестото място, като се нареди непосредствено след петимата югославяни, които безпорно са били облагоприятствувани от познатата им писта.

*

Димитър Г. Атанасов следва във Въздушното Военно училище.

Идущата година той ще стане офицер — пилот. Наред със ските неговото най-любимо нещо е летенето със самолет. И там той влага много старание, много любов и много смелост, защото иска да се приближи към своя идеал —към героя на романа „Повест за истинския човек" —към Алексей Мересев.

И. Г. Н.

Из дейността на ДНВ.

1) На 22. Януари т. г. 18·30 часа в добре украсения салон на ДНВ се проведе тържествено траурно събрание, по случай 25 годишнината от смъртта на великия Ленин. Събранието се откри с хора на поценци и участието на артисти от народния театър, които рецитираха стихотворения за Ленин.

За делови президиум на събранието бяха избрани — капитан I ранг Паспалеев, капитан II ранг Е. Георгиев, капитан II ранг Папазов, Майор Добрев, капитан Бахнев и подпоручик Трапов.

Др. капитан Е. Георгиев предложи за почетен президиум учителя и вожда на световния пролетарият др. Сталин, неговия пръв ученик и съратник, др. Г. Димитров, генералния секретар на китайската комунистическа партия Мао-Це-Тунг; генералния секретар на гръцката комунистическа партия Захариадис и генералния секретар на чехската комунистическа партия Готвалд. Така посочения президиум бе одобрен с бурни аплодисменти и ставане на крака.

Др. лейтенант Иванов изнесе стегнат и съдържателен доклад за делото аа Ленин, който бе изслушан с внимание до края.

2) От 21 т. м. до 26 юни т. г. всяка седмица ще се изнася по една беседа, като се редуват по военно-тактически въпроси и политически теми. За изнасянето на лекциите ще се използуват най-добрите специалисти и с положителност ще се допринесе за усвояване на въпросите предвидени в програмата по частите. Желателно е лекциите да се посещават редовно от военнослужащите.

3) При ДНВ бяха организирани три курса по руски и един по френски езици, в които се записаха повече от 200 курсисти. Курсистите баха организирани с цел да могат военнослужащите да се ползуват направо от съветски материали при усвояването на различни военни въпроси.

След дадената ваканция, от 19 януари 1949 г. завъдаще всяка сряда от 18.30 часа курса провежда редовно занятията си. Необходимо е да се прояви по-голям интерес към усвояването на руски език, като преподавания материал се усвоява в къщи. Трябва да се помни, че тези които са се записали в последния курс носят отговорност за отсъствията.

4) През месец януари т. г. някои войскови поделения организираха редица литературно-музикални забави в салоните на Д.Н.В.

Такива увеселения, на които присъствуват предимно военнослужещи и членовете на техните семейства и хора от отечественофронтовски среди, са полезни, тъй като дават възможност на народните командири, след усилена работа в казармата, да намерят смислено развлечение, придружено с издържани програми, а също така имат възможност да се опознаят помежду си.

Подпоручик Велков

Отбрана на корабите от самолетна атака

(продължение от 3-а стр.)

приеми, а комбинация на силите и средствата с маньовъра.

Към края на войната рязко нарастна мощта на противовъздушното въоръжение на корабите от всички класи и на първо място на големите. Следва да се отбележи и приложението на универсалната артилерия, която е способна да отбие атаките на самолетите и корабите, имащи торпедно въоръжение. Числото на противовъздушните цеви нарастна рязко в сравнение с довоенния период, като на големите кораби достигна до 150-200. Като правило, противовъздушната артилерия се снабдява с радиолокационни средства за откриване и опазване целите.

Значително нарастна и живучеста на корабите. Това се достигна както с усилване на хоризонталната броня, така и с подобрение на конструкцията на корабите. За ефикасна противовъздушна отбрана съединенията трябва да имат достатъчно противовъздушна артилерия, действията на която трябва да бъдат комбинирани с действията на придружаващата изтребителна авиация. Опита от войната показва, че взаимодействието на артилерията и авиацията дава винаги по-добри резултати.

Не малка роля играе и маневрирането на кораба за отклонение от самолетна атака. Даже при атака от няколко групи, почти никога не се случва такова положение, при което самолетите да се намират на еднакво отдалечение от кораба, затова кораба има възможност последователно да се отклони от приближилите се към него групи.

Всичко това, разбира се не означава, че възможността за потопяване на кораба с удари от въздуха се изключва.

Въпросът е в съотношението между силите на нападението и отбраната.

Наред с растежа и развитието на авиацията, растат и се развиват средствата за борба с нея. Този процес ще продължава и за в бъдеще. Ето защо много важно е още при постройката на кораба и разработване методите на неговата противовъздушна отбрана, да се предугади, каква ще бъде ефикасността от ударите на самолетите в бъдеще.

Превел Б. Т.

ФИЗКУЛТУРНИ СЪЮЗИ В Н. Р. БЪЛГАРИЯ

Устройство и значение

Поемайки власта и управлението на страната ни, народното правителство на О.Ф. завари нашето фискултурно движение в доста плачевно състояние, което се заключава в следното.

Реакционното монархофашистко правителство и тука бе сложило своят тъмен отпечатък, като под прикритието на израза, че „Физкултурното и спортно движение е аполитично", и чрез създаване на организации като „Бранник" и други, бяха дадени възможности на малка група хора, верни и подпомагали монархофашистката власт, да се ползуват от привилегията да упражняват активно физкултурни занимания.

Впрягането на фискултурното движение в полза на реакционното правителство, още по-вече отблъскваше нашата младеж от него, а освен това за голямата маса младежи от училища, фабрики, предприятия и учреждения липсваше всякаква реална възможност за спортуване.

В страната съществуваха множество малки, разяждащи се от вътрешни котерийни борби физкултурни съюзи, без материална база, без идейна програма и без ясно поставени цели и задачи за осъществяване. Така например, само туризъма бе разделен на няколко съюза, като „Български туристически съюз", „Юношески туристически съюз" и др., като фактически би трябвало да обединят своите сили в едно, имайки една и съща цел, но формално те представляваха нещо отделно едно от друго, в резултат на което пък провежданата дейност бе много слаба.

Правителството на О.Ф. под ръководството на БКП, схващайки напълно ясно въпроса, какво, че физкултурата и спорта се явяват едни от важните фактори за превъзпитаването на нашия народ и най-вече на нашата младеж в духа на социализма, в духа на комунизма, за едно кратко време успя да реорганизира нашето физкултурно движение, като го постави на нови народностни релси.

Това обаче не стана от „горе" с нареждания и заповеди, а стана от „долу". Голяма и трудна бе работата на физкултурните организационни ръководители по места да убедят масите, че известно преустройство и коренно изменение в работата и устройството на известни организации ще даде много по добри резултати.

На мнозина не им бе ясно какъв ще бъде например този нов съюз за спорт и техника и как ще могат да си сътрудничат, водният спорт, конният спорт и въздушният спорт.

Но днес дейността и резултатите са на лице, като могат само да ни радват.

Една от целите и задачите която бе поставена пред нашето физкултурно движение, това бе обединението на близките по дейност съюзи и организации с цел създаване на по-малко на брой, по-големи по стойност съюзи за организиране на физкултурното движение.

Работейки по този път се постигна следното — чрез ред последователни обединения, съществуващите множество малки съюзи в по-големи, се достигна до създаване на три големи и мощни физкултуни съюзи с мощна материална база, с голям кадър и активни физкултурници, обединяващи ги и обемащи в себе си всички отрасли на физкутурата и спорта у нас.

Съществуващите днес у нас физкултурни съюзи в общи линии преследват една и съща цел, по начина на тяхното устройство, организация и поле за работа позволяват бързо да се постигнат набелязаните цели и задачи.

Днес ние имаме съществуващи като самостоятелни организационни еденици следните физкултурни съюзи:

1. Народен физкултурен съюз (НФС).
2. Народен съюз за спорт и техника (НССТ).
3. Народен ловно-рибарски съюз (НЛРС).

Нека накратко да се запознаем с тяхното устройство, организация, цели и задачи.

Н.Ф.С. се създаде от обединението на бившите туристически съюзи, гимнастическия съюз „Юнак", колоездачният съюз, шах съюза и др.

Н. Ф. С. създаден от обединението на няколко съюза организира и ръководи в страната следните спортни дисциплини: футбол, лека атлетика, игра на ръчна топка, бокс, борба, колоездене, плуване, шах, пинг-понг, народни хора и тани, земна и уредна гимнастика, ски, кънки, туризъм и други.

Главната задача която стои за разрешение пред Н.Ф.С. е чрез активни физкултурни занимания да подготви нашата младеж за социалистическо строителство и отбрана на страната, т. е. въплощение на дело лозунга „Чрез физкултура и спорт, готови за труд и техника".

Поделенията на Н Ф.С. са околийските физкултурни ръководства в околийските центрове, народните физкултурни дружества по места, техните секции по предприятия и физкултурните колективи.

Като основна самостоятелна единица в Н. Ф. С. се явява народното физкултурно дружество.

Физкултурните дружества се създават в населените места в зависимост от броя на жителите.

Тенденцията е да бъдат по-малко на брой, но мощни по количество на членовете и развита физкултурна дейност и добра материална база за осъществяване на поставените цели.

В всяко физкултурно дружество отделните спортни дисциплини се оглавяват от комитета по дадената дисциплина и за правилното ръководство и удобство при работата дружеството се ртзделя на секции създадени към отделни предприятия, фабрики и учреждения.

За координиране дейността на всичките дружества в околията се създава околийско физкултурно дружество избирано от представители на всички дружества.

В В.Н.Ф. е проведен напълно принципа на демократическия централизъм и избираемост на всички постове и длъжности.

Най-висш орган на съюза е конгреса.

2) Н.С.С.Т. е масова патриотична народна физкултурна организация, която стои твърдо на позициите на единната народна обществено политическа организация — Отечествен фронт и Съюза на народната младеж.

Н.С.С.Т. работи за възприемането и подготовката на българската младеж за труд и отбрана за изграждане на мощна народна република България, за запазване на нейната независимост и държавен суверенитет.

Н.С.С.Т. бе създаден от обединението на бившите: Морски съюз, Съюз за конен спорт и стрелковите дружини и като такъв организира и ръководи в страната, въздушният спорт, авиомоделизма, безмоторното летене, парашутизма, моторният спорт, конният спорт, водният спорт, гребане, ветроходство, корабен моделизъм, стрелковият спорт, автомобилният и моторният спорт радиолюбителството и фотолюбителството.

Н.С.С.Т. е организация която дава всестранни и технически познания на младежта и работи за издигане на техническият уровен на народа, като помага на държавата за създаване овладели техниката кадри за ликвидиране нашата техническа изостаналост.

Поделения на Н. С. С. Т. са околийските д-ва за спорт и техника, секции по фабрики, учреждения и предприятия.

Отделните спортни дисциплини както при Ц. К., така и при д-вата се оглавяват от комитети. Демократическият централизъм и изборноста на всички длъжности са също така спазени.

3) Н. Л. Р. С. се изгради от обединението на бившите Народен ловен съюз и Народен риболовен съюз и като такъв ръководи и организира ловният и риболовният спорт.

Поделения на Л.Р.С. са неговите д-ва по места. Н.Л.Р.С. освен своето физкултурно значение има и стопанско такова, като доставя на народното стопанство дивеч, риба, кожи и др.

От всичко гореказано става ясно, че физкултурните съюзи в Н. Р. България днес представляват една прекрасна школа в която нашата борческа младеж не само ще кали и подготвя своята физика за труд и отбрана на Народната ни Република, но така също ще получи своето морално и политическо възпитание в духа на колективизъма и социализма.

Невъзможно бе създаването и израстването на тия съюзи като опорни стълбове на народната власт без решаващата и ръководна роля на БКП, която съумя да ги създаде и насочи към новия прав път, да ги организира и ръководи.

Изтъкнатите наши общественици са пряко заангажирани в работата по физкултурна линия, а някои наши министри като Васил Коларов, Антон Югов и др. дават своите ценни съдействия.

Не може да не се отбележи, че най-големият покровител на нашето физкултурно движение е сам Министър председателя др. Георги Димитров, като даде и продължава да дава неоценима подкрепа в целостното и правилно изграждане на физкултурното движение в нашата страна.

Мичман I р. Сирков

Поправки на редакцията

В една част от бр. 60 от 6.I. 1949 г. на вестника са допуснати съществени грешки, а именно:

1. На 2 стр. в статията „За тия, които ще бъдат приети във ВИМО, на последната колона, 42 ред вм. „съратници на стихийно развитие" да се чете „съратници на планово развитие".

2. На 3-а стр. в статията „100 години от раждането на великия национален герой Хр. Ботев", в последната колона 8 ред отгоре на долу, вместо „националистическа идейност" да се чете **социалистическа идейност.**

Молим читателите за извинение.

От Редакц. К-т

Пази военната тайна!